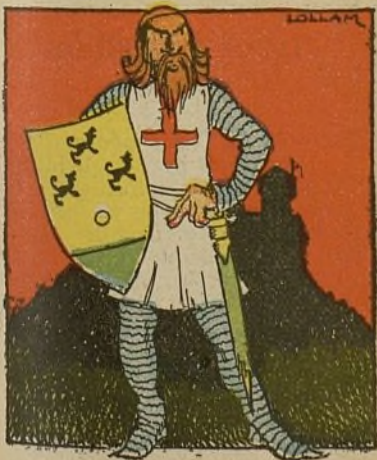

N.º 5 (b) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

esquitz

Suplement d'EN PATUFET

MOROS I CRISTIANS

Ayuntamiento de Madrid

Moros i cristians

EL baró dels Tres Dragons, com sap tothom que hagi llegit història, per estalviar soldades, en lloc de guerrers tenia ninots de palla per fer sentinella a les muralles del seu castell. Veus aquí que l'Emir Ali-Oli Ben Pikat ho va saber per delació d'uns espies i decidí atacar el famós castell.

De nit, amb llargues escales, la tropa d'Alí-Oli s'enfilà per les muralles del castell dels Tres Dragons; com que no hi havia ningú que vigilés, se'n feren senyors de seguida. Sort que el baró i els seus criats se n'adonaren a temps i pogueren fugir pel pas sub-

terrani, o sinó haurien estat fets esclaus.

Mentre Alí-Oli s'installava com a rei i senyor al Castell dels Tres Dragons, el pobre baró procurava reunir guerrers suficients per reconquerir el seu bé perdut; si podia, perquè ell bé prou sabia que el Castell dels Tres Dragons era molt fort i amb una mica de vigilància de part de dins era impossible prendre'l. Per això hi havia viscut tan refiat.

Després de moltes gestions, d'anar a veure l'un i de parlar amb l'altre i d'emmatllevar diners als jueus, arribà a reunir un petit exèrcit i es dirigí a assetjar el Castell.

Dies, setmanes i mesos es passaren al peu de les muralles sense lograr que els moros donessin el més petit senyal de feblesa o de cansament. Es clar, als cellers del castell hi havia enormes quantitats de sacs de farina, gerres d'oli i altres queviures, que en molt de temps no s'acabarien!

Fins que el baró es convencé que

*Dies, setmanes i mesos esperaren al
peu de les muralles...*

no podria prendre el Castell per la força, i decidí valer-se de l'astúcia.

El Castell dels Tres Dragons, com tothom sap, està situat dalt d'una roca abrupta al mig d'una riallera planúria que s'estén entre Totsants i Manresa. Doncs el projecte del baró consistia en organitzar un aplec amb sardanes i ballets en la plana de sota el Castell per tal de distreure els moros i mentrestant atacar per l'altra banda.

Feu venir dues cobles de l'Empordà i una orquestra de Sabadell, féu guarnir sortija, convidà tots els habitants d'aquelles terres del voltant i començà la festa.

En sentir la música i la xerinola, els moros cuitaren a sortir a la muralla per veure què passava, i s'hi quedaren tan embadalits, que cap d'ells no s'adonà que per l'altre costat del Castell s'enfilaven els guerrers cristians.

Quan el soroll de llauna i ferrament els obligà a girar la vista, ja era tard. El castell estava pres. No tingueren més remei que refugiar-se cui-

ta-corrents a la torre més alta. Però allà no s'hi podien quedar per sempre. Calia fugir.

Rumiant i cercant la manera, un dels moros descobrí en un recó de la torre una collecció de gerres enormes que havien servit per guardar-hi vi i dintre de les quals hi cabia un home perfectament si arronsava un xic les cames.

—Allah és gran!—exclamà, cridant els altres—. Ja tinc la manera de fugir!

—Sí? Com? Vejam?—feren els moros a chor.

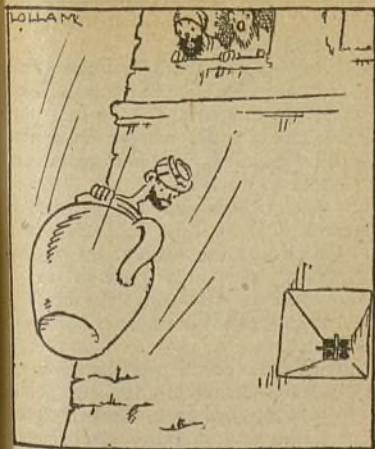
—Mireu, aquesta finestra dona sobre la plana, en un lloc on ara per ara no hi ha ningú. Dones, per fugir, podem ficar-nos cadascú dintre d'una gerra i ens deixem caure daltabaix.

—Ben pensat—digueren tots—. Però ¿vols dir que no ens farem mal?

—Joestic convençut que no.

—Veuràs—digué Ali-Oli—, farem una cosa. Primer ho proves tu, i si et

*El moro es ficà dintre d'una gerra,
ben arrupit, i els seus companys el llen-
çaren per la finestra*

va bé ja ens ho diràs i també ho farem nosaltres.

—Ja està dit!

El moro es ficà dintre d'una gerra, ben arrupit, i els seus companys el llençaren per la finestra.

L'alçada era molt gran, i en arribar a baix la gerra es va trencar en mil bocins i el moro també.

Els seus companys, des de dalt li cridaren:

—¿Que t'has fet mal?

Justament per allà passava un rabadà que havia vist tota la facècia, i per tal d'enganyar els moros, contestà:

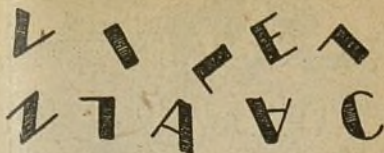
—Nooo!

Llavors tots els altres s'anaren tirant, cadascú dintre de la seva gerra, fins que el Castell dels Tres Dragons quedà lliure de sarraïns per sempre més.

LLETRES ESCAMPADES

Tenint en compte aquestes lletres,
cal trobar el nom d'una planta que fa
unes flors molt boniques.

EL PERDO

Quan t'ofengui el teu igual,
ans que pensâ en castigar-lo
has de procurâ humiliar-lo
retornant-li bé per mal.

Perdonant sense recansa,
sentiràs satisfacció,
«que és de grans cors el perdó
i de cors vils la venjança».

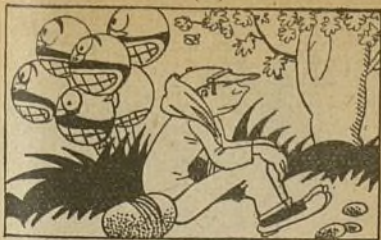
R. O K.

En Mallarga acaba de robar un formós ànec a una masia solitària. Ningú no l'ha vist.

En Lluïset se'n va al poble a vendre uns globus per la quitxalla.

for-
ngú
Cansat com està, s'asseu a reposar
una estona i deixa els globus amarrats
a unes mates.

ven-
Mentrestant en Mallarga es va apro-
pant cap a aquest lloc, sense pensar
en la sorpresa...

que se li espera en veure els horribles rostres dels globus que creu que són els pagesos que el persegueixen.

Espantat, llença l'ànec i arrenca a córrer. I en Lluïset veu ploure del cel un magnífic ànec...

amb el qual cuita a preparar un suculent rostit que prou que el necessitava.

ELS QUATRE ELEMENTS

—Vull ésser jardiner—deia l'Enric quan tenia catorze anys, època en la qual és necessari escollir un ofici—. Deu ésser ben agradable passar la vida entre les flors i son perfum!

Mes, poc temps après d'haver començat l'aprenentatge, tornava a sa casa, queixant-se de què hagués d'estar sempre arrossegant-se per la terra. Volgué després ésser caçador.

—Es entre el verd ombriu—deia—
allí on es deu passar una vida excel-
lent.

Ben prompte se'n cansà. No podia
suportar l'aire, tantost humit, tantost
fred, de la matinada.

Se li ocorregué ésser pescador.

—Vogar sobre l'aigua neta i clara,
en una lleugera barca, sense fadigar-se
per res, traient de l'aigua xarxes ple-
nes de peixos, ha d'ésser el millor del
món!

Aviat li passà l'alegria.

—Es un negoci mullat; no em con-
vé l'aigua, de cap de les maneres.

Optà, en fi, per cuiner.

—Aquest sí que és mon ofici! L'hor-
telà, el caçador i el pescador estan
obligats a oferir-li llurs productes, no
faltant-li jamai bons aliments.

Poc temps après retornava a sa ca-
sa, dient que el nou ofici ja li plau-
ria si no fos el foc, aquell foc que
sembla que vulgui abusar-lo!

Llavors son pare li digué severa-
ment:

—Tu no estàs content enlloc. Tot el que et plau en un principi, et desagrada després. Si no pots suportar cap dels quatre elements, terra, aire, aigua i foc, retira't d'aquest món, si és que no vols servir de nosa. Per de prompte, acaba l'aprenentatge de l'ofici darrer, que voluntàriament has escollit tu mateix.

JOSEP DEL MAS

TRENCA-CLOSQUES

Buscar dos companys

No puc escriure sense tenir al meu davant la mixeta.

Ella m'inspira i em dóna idees molt lluminoses i sensacions...

...que no sempre són agradables.